

AVIZ
**referitor la proiectul de Legea serviciului de alimentare
de apă și de canalizare**

Analizând proiectul de **Legea serviciului de alimentare de apă și de canalizare**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.141 din 13.07.2005,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de lege vizează, în esență, adaptarea cadrului juridic aferent serviciilor de alimentare cu apă și canalizare, pe de o parte la Programul de Guvernare pentru perioada 2005-2008 și, pe de altă parte, la acquis-ului comunitar pe baza Raportului privind consolidarea cadrului legal și de reglementare în domeniul serviciilor de utilitate publică locală, elaborat și întocmit în cadrul programului de asistență și consultanță juridică PHARE RO 0105.01.

Proiectul de lege se încadrează în **categoria legilor organice** deoarece conține reglementări ale unor infracțiuni specifice domeniului, prima Cameră sesizată urmând a fi Senatul.

2. Din punct de vedere al dreptului comunitar, precizăm că demersul legislativ de față, *deși nu transpune nici o normă juridică europeană*, date fiind competențele partajate ale autorităților naționale și, respectiv, ale instituțiilor comunitare în materia *organizării și funcționării serviciilor publice*, cade sub incidența principiilor generale statuate la nivelul Uniunii Europene, subsumate acelor măsuri menite să concure la realizarea unora dintre obiectivele

esențiale ale Uniunii - *crearea Pieței Unice*, respectiv, *asigurarea coeziunii sociale*.

Cu alte cuvinte, proiectul de față, se înscrie pe coordonatele politicii Uniunii având drept finalitate crearea pieței interne a serviciilor de interes general și promovarea coeziunii sociale și teritoriale, ale cărei reguli fundamentale, conform *principiului subsidiarității*, sunt stabilite la nivel comunitar, în timp ce modalitățile efective de aplicare rămân la latitudinea statelor membre ale Uniunii.

Astfel, din perspectiva normelor **dreptului comunitar originar**, menționăm că potrivit dispozițiilor art.16 din **Tratatul de la Amsterdam**, cu modificările și completările ulterioare, " ...în ceea ce privește locul pe care îl ocupă *serviciile de interes economic general printre valorile comune ale Uniunii*, precum și în privința *rolului pe care acestea îl joacă în promovarea coeziunii sociale și teritoriale ale Uniunii*, Comunitatea și statele membre, fiecare în limitele competențelor lor și în limitele câmpului de aplicare al prezentului tratat, veghează ca aceste servicii să funcționeze pe baza principiilor și în condițiile care le permit să-și îndeplinească misiunile încredințate".

Mai mult, importanța sporită acordată unei asemenea problematice a organizării și funcționării serviciilor publice la nivelul Uniunii Europene, rezidă și din dispozițiile **Chartei Drepturilor Fundamentale ale Uniunii Europene**, adoptată prin **Tratatul de la Nisa din 2000**, în al cărei art. 36 se prevede că "*Uniunea recunoaște și respectă accesul la serviciile de interes economic general așa cum este acesta prevăzut de legislațiile și practicile naționale, conform Tratatului instituind Comunitatea Europeană, în scopul promovării coeziunii sociale și teritoriale a Uniunii*".

Așadar, Uniunea **recunoaște și garantează dreptul de acces** al cetățenilor europeni la serviciile de interes general, potrivit dispozițiilor *Chartei drepturilor fundamentale*, norme europene ce stau la baza evoluției procesului de integrare europeană, având ca punct de plecare sfera economică și care se îndreaptă către acele problematice cu mult mai largi, indisolubil legate de modelul societății europene, precum noțiunea de *cetățenie europeană* și *relațiile între fiecare cetățean al Uniunii și autoritățile publice*.

În acest context, realitatea serviciilor de interes general este complexă, aflată într-o evoluție constantă, determinată, în special, de faptul că organizarea acestora variază în spațiul european, în funcție de *tradițiile culturale, de istoria, de condițiile geografice ale fiecărui stat*

membru, precum și în raport de caracteristicile activității propriu-zise cu caracter de prestație, și în special, în funcție de dezvoltarea tehnologică. Din acest punct de vedere, Uniunea Europeană respectă această diversitate organizatorică, dar și rolurile jucate de către autoritățile naționale, regionale și locale în satisfacerea binelui - comun al cetățenilor europeni, din prisma necesității de asigurare a calității serviciilor.

De aceea, din perspectiva unei atari diversități ce explică gradele variabile ale acțiunii comunitare și ale utilizării unor instrumente diferite, în prezent se poate consemna o *preocupare deosebită* a instituțiilor europene în ceea ce privește găsirea unor răspunsuri concrete asupra unui număr semnificativ de întrebări și probleme comune ridicate de *organizarea și funcționarea unor servicii publice*, gestionate de către diferite autorități naționale, competente în domeniu.

Astfel, în cadrul ***Cartei Verzi asupra serviciilor de interes general*** - COM (2003) 270, document relevant al Comisiei Europene, s-a lansat o dezbatere ce și-a propus să abordeze următoarele **probleme principale**: *incidența unei eventuale acțiuni comunitare care să pună în aplicare prevederile Tratatului CE, în deplinul respect al principiului subsidiarității; principiile susceptibile de a fi incluse într-o eventuală directivă-cadru sau în contextul altui instrument general asupra serviciilor de interes general; definirea bunei guvernări în materie de organizare, de reglementare, de finanțare și de evaluare a serviciilor de interes general în scopul ameliorării competitivității economiei și al garantării accesului efectiv și echitabil al tuturor cetățenilor la servicii de calitate care să răspundă nevoilor lor; măsurile care ar putea să contribuie la creșterea securității juridice și care să permită coordonarea coerentă și armonioasă între obiectivul menținerii serviciilor calitative de interes general și aplicarea riguroasă a regulilor referitoare la concurență și a pieței interne.*

În esență, **concluziile** unei asemenea debateri derulate la nivelul Uniunii Europene, în fond, *răspunsurile* găsite la problemele mai sus-menționate, formulate distinct în cadrul **Cartei Verzi a Serviciilor Publice de Interes General**, au fost avute în vedere și de către inițiator, la elaborarea proiectului de lege, supus analizei, așa după cum se arată în Expunerea de motive, acestea constituindu-se în principiile directoare ale prezentului demers legislativ.

De altfel, în raport de aspectele rezultate din cadrul debaterii derulate la nivelul Comisiei Europene, ce statuează asupra noilor

principii generale și a exigențelor fundamentale ale problematicii *organizării și funcționării serviciilor publice de interes general în spațiul european*, s-a desprins cu necesitate, reconsiderarea normelor juridice naționale de profil, în sensul asigurării compatibilizării acestora cu cerințele Uniunii Europene.

Din acest punct de vedere, prezentul demers legislativ este pe deplin justificat, inițiatorul propunându-și realizarea unui cadru juridic nou, *consolidat și modern*, aliniat cerințelor europene, într-un sector important serviciilor de gospodărie comunală - *serviciul de alimentare cu apă și de canalizare*, din perspectiva aderării României la Uniunea Europeană la 1 ianuarie 2007.

De altfel, ținem să precizăm că elaborarea proiectului de Lege privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare constituie una dintre prioritățile legislative înscrise în Programul Legislativ pentru Integrarea Europeană pe semestrul I 2005, document relevant adoptat de către Guvernul României, corespunzător măsurilor necesare a fi luate în amplu context a Reformei administrației publice, subsumate criteriilor politice de aderare la UE.

Din analiza efectuată asupra proiectului de față, în raport de concluziile formulate în cadrul *Cartei Verzi a Serviciilor de Interes General*, a reieșit că inițiatorul a reușit să creeze un cadru juridic unitar, adecvat noilor realități, îmbunătățit față de vechea reglementare, în consonanță cu principiile generale statuate la nivel european - *universalitate, continuitate, calitatea serviciului, accesibilitatea tarifară, protecția utilizatorilor*, dar și cu regulile esențiale ale înființării, funcționării și gestionării serviciilor publice, în contextul cărora, autorităților publice le revin *obligații și responsabilități* precise în satisfacerea, cu celeritate, a intereselor și a nevoilor cetățenilor.

3. La art.19, recomandăm renumerotarea corectă a alineatelor din cuprinsul articolului, deoarece acesta are 5 alineate, dintre care alin.(2)-(5) au fost, în mod eronat, numerotate de două ori ca fiind alin.(2) și (3).

4. La art.32 alin.(4), sugerăm reanalizarea textului „operatorii răspund de îndeplinirea cu bună-credință a obligațiilor”, deoarece este indecvată din punct de vedere juridic. Într-adevăr, acest standard generic se prezumă și, ca atare, este superfluu a reglementa în mod expres o astfel de conduită.

5. La art.38, referitor la cuantumul amenzilor contravenționale, pentru evitarea utilizării sintagmei „mii RON”, propunem utilizarea

cuantumurilor amenzilor exprimate în lei denumiți și introducerea unui asterisc după prima sumă de la alin.(1) al art.38 („...cu amendă de la 50.000 lei* la 100.000 lei...”) și introducerea la subsolul paginii a următorului text:

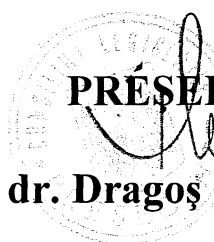
„*cuanturnrile amenzilor prevăzute de prezenta lege sunt exprimate în lei noi”.

6. La art.39 alin.(1), semnalăm că formularea “le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 ...” este inadecvată. De aceea, sugerăm reformularea debutului textului, astfel:

“(1) Dispozițiile referitoare la contravenții prevăzute în prezenta lege se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 ...”.

7. La art.45, din rațiuni de tehnică legislativă, propunem eliminarea numărului Monitorului Oficial și a datei de publicare ale legii de aprobare.

8. Propunem eliminarea din proiect a formulei generice de atestare a legalității adoptării legii, în raport de prevederile art.44 din Legea nr.24/2000, republicată, consemnarea acesteia revenind succesiv fiecărei Camere și, respectiv, Parlamentului, în funcție de modul în care s-a desfășurat procesul decizional în adoptarea legii respective.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr. 1003/19.08.2005